

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעשר בהמה נוהג בארץ ובחוצה לארץ, בפני הבית ושלא בפני הבית, בחולין אבל לא במוקדשים.												■
ונזהג בבקר ובצאן - ואין מתעשרין מזה על זה, בכבשים ובעזים ומתעשרין מזה על זה, בחדש וביושן - ואינן מתעשרין מזה על זה.												■
שהיה בדין: ומה אם החדש והישן שאינן כלאים זה בזה - אינם מתעשרין מזה על זה, כבשים ועזים שהן כלאים זה בזה - אינו דין שלא יהו מתעשרין מזה על זה? ת"ל: (ויקרא כ"ז) וצאן - משמע כל צאן אחד.												■
לימא מתני' דלא כרבי עקיבא?												ז
יכול יעלה אדם מעשר בהמה מחוצה לארץ ויקריבנו - ת"ל (דברים י"ב) והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ואת מעשרותיכם, בשתי מעשרות הכתוב מדבר, אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן, ממקום שאתה מעלה מעשר דגן - אתה מעלה מעשר בהמה, וממקום שאי אתה מעלה מעשר דגן - אי אתה מעלה מעשר בהמה	דתניא, רבי עקיבא:											ז
אפי' תימא ר' עקיבא, כאן - ליקרב, כאן - ליקדש												ז
דיקא נמי, דקא נסיב לה תלמודא והבאתם שמה, שמע מינה.												■
מאחר שאינו קרב אמאי קדוש?												ז
לנאכל במומו לבעלים.												ז
בפני הבית ושלא בפני הבית.												■
אי הכי, אפי' האידנא נמי												ז
כדרב הונא												!
גזירה משום יתום	דאמר רב הונא:											ז
אי הכי, מעיקרא נמי לא												ז
אלא - אפשר בהכרזה												!
הכא נמי - אפשר בהכרזה												ז
משום תקלה	אלא אמר רבא:											ז
ומנא תימרא דחיישינן לתקלה.												ז
אין מקדישין ואין מעריכין ואין מחרימין בזמן הזה, ואם הקדיש והעריר והחרים, בהמה - תיעקר, פירות כסות וכלים - ירקבו, מעות וכלי מתכות - יוליך לים המלח ואיזהו עיקור - נועל דלת בפניה והיא מתה מאיליה.	דתניא:											!
אי הכי, בכור נמי לא ליקדש												ז
בכור בדין תליא מילתא? מרחם קדוש												ז
הכי קאמר: ליקנינהו לאודנייהו לעובדי כוכבים, דלא ליקדש מעיקרא												ז
אפשר כדרב יהודה												!
מותר לו לאדם להטיל מום בבכור קודם שיצא לאויר העולם:	דאמר רב יהודה:											ז
הכא נמי, אפשר דשדי ביה מומא מעיקרא												ז
מי ידע הי נפיק?												!
וכי תימא דמפיק ליה בריש עשרה												ז
(ויקרא כ"ז) לא יבקר בין טוב לרע אמר רחמנא												!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי תימא אפשר דשדי ביה מומא בכולי עדריה										ז		גנ:
מהרה יבנה בית המקדש, ובעינן בהמה להקרבה - וליכא										!		גנ:
ה"נ, בבכור בהמה - מהרה יבנה בית המקדש, ובעינן בהמה להקרבה וליכא										ז		גנ:
אפשר בפשוטין										!		גנ:
הכא נמי, אפשר בלקוחין										ז		גנ:
כיון דאיהו שדי ביה מומא בכולי עדריה, ושכיחי מומי דפסלי בקדשים, דאפי' דוקין שבעין נמי פסלי - לא שכיחי.										!		גנ:
בחולין אבל לא במוקדשין.												גנ: <
מוקדשין פשיטא, לאו דידיה גינהן										ז		גנ:
בקדשים קלים ואליבא דרבי יוסי הגלילי, דאמר קדשים קלים ממון בעלים הם										!		גנ:
(ויקרא ה') ומעלה מעל בה' - לרבות קדשים קלים שהן ממון בעלים דברי רבי יוסי הגלילי	דתניא: [ר' יוסי הגלילי]									!		גנ:
סד"א ליעשרו, קמ"ל.										!		גנ:
ואימא הכי נמי										ז		גנ:
(ויקרא כ"ז) יהיה קדש - אמר רחמנא, ולא שכבר קדוש.										!		גנ:
טעמא דכתב רחמנא יהיה קדש, הא לאו הכי הוה אמינא חיילא קדושת מעשר עילויהו? השתא קדושה חמורה אקדושה קלה לא חיילא, קדושה קלה אקדושה קלה מיבעיא?										ז		גנ:
מאי היא										ז		גנ:
אחד קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית - אין משנין אותם מקדושה לקדושה, אבל מקדישין אותו הקדש עילוי ומחרימין אותו.	דתנן:									!	ז	גנ:
מהו דתניא: התם דכל בהמה לאו לעולה קיימא, אבל הכא דכל בהמה למעשר קיימא, אע"ג דאקדשה - לא פקע איסורא דמעשר מינה										!		גנ:
למאי נפקא מינה										ז		גנ:
למיקט עלה בלא ימכר ובלא יגאל - קמ"ל.										!		גנ:
ונוהג בבקר ובצאן ואין מתעשרין מזה על זה ככבשים ובעזים וכו'.												גנ: <
ויהיו חדש וישן מתעשרין מזה על זה מק"ו: ומה כבשים ועזים שהם כלאים זה בזה - מתעשרין מזה על זה, חדש וישן שאינן כלאים זה בזה - אינו דין שיתעשרו מזה על זה?										ז		גנ:
תלמוד לומר: (דברים י"ד) עשר תעשר בשתי מעשרות הכתוב מדבר, אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן, ומקיש מעשר בהמה למעשר דגן, מה מעשר דגן - מחדש על הישן לא, אף מעשר בהמה - מחדש על הישן אי הכי, כבשים ועזים נמי לימא מקיש מעשר בהמה למעשר דגן, מה מעשר דגן - ממין על שאינו מינו לא, אף מעשר בהמה - ממין על שאינו מינו לא										ז		גנ:
רבי רחמנא צאן										!		גנ:
אי הכי, חדש וישן נמי										ז		גנ:
הא כתיב (דברים י"ד) עשר תעשר										!		גנ:
ומה ראית?										ז		גנ:
אמר קרא (דברים י"ד) שנה שנה - לשנה הקשתיו ולא לדבר אחר.	רבא:									!		גנ:
אין תורמין ממין על שאינו מינו, ואם תרם - אין תרומתו תרומה.	תנן התם:											גנ: <

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנא הני מילי?												
(במדבר י"ח) כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן, אמרה תורה: תן חלב לזה, וחלב לזה.	רבי אמי אמר רבי ינאי, ואמרי לה א"ר אמי אמר רבי שמעון בן לקיש:											
אשכחן תירוש ויצהר תירוש ודגן, דגן ודגן מנין?												
ק"ו, ומה תירוש ויצהר שאינו כלאים זה בזה - אין מתעשרין מזה על זה, תירוש ודגן, דגן ודגן, שהם כלאים זה בזה - אינו דין שלא יתעשרו מזה על זה?												
ולרבי יאשיה דאמר: עד שירזע חטה ושעורה וחרצן במפולת יד	[רבי יאשיה]											
היכי מייתי לה?												
מייתי לה הכי: ומה תירוש ויצהר, שאינו כלאים זה בזה, אפ"ל על ידי דבר אחר - אין מתעשרין מזה על זה, תירוש ודגן, דגן ודגן, שהן כלאים זה בזה על ידי דבר אחר - אינו דין שלא יתעשרו מזה על זה?												
ושני מינין בעלמא מנלן?												
הני - דרבנן גינהו, וכל דתקינו רבנן - כעין דאורייתא תקינו, מה דאורייתא - שני מינין אינן מתעשרין מזה על זה, דרבנן נמי.												
אלא מעתה, גבי מעשר בהמה דלא כתיב (ויקרא כ"ז) וכל מעשר בקר ומעשר צאן, יתעשרו מזה על זה	רב אבא בר ממל לרב אמי:											
אמר קרא (ויקרא כ"ז) העשירי - תן עשירי לזה, ותן עשירי לזה	א"ל: [אבי]											
אי הכי כבשים ועזים נמי												
וצאן - משמע כל צאן אחד												
הכא נמי לימא: משמע כל דגן אחד												
(במדבר י"ח) ראשיתם	אבי:											
ראשיתם.	וכן אמר ר' אלעזר:											
בלא ראשיתם נמי, משמע כל דגן אחד לא מצית אמרת, בשלמא התם אמרינן וצאן - משמע כל צאן אחד, דאי סלקא דעתך, כבשים ועזים נמי לכתוב: וכל מעשר - בהמה	רבא:											
וכי תימא: אי כתיב כל מעשר בהמה הוי אמינא אפילו חיה	[רבא]											
תחת תחת מקדשים גמר												
ואתי בק"ו מחדש וישן												
בקר וצאן למה לי - בקר וצאן הוא דאין מתעשרין מזה על זה, אבל כבשים ועזים - מתעשרין. אבל הכא - מי סגי דלא כתיב דגן למעוטי שאר מינין?												
אימא לערבו לבקר בצאן	מתקוף לה רב הונא בריה דרב נחמן:											
לרבא אית ליה נמי העשירי.	אמר ליה מר זוטרא בריה דרב נחמן:											
בלא עשירי נמי לא מצית אמרת בקר וצאן מתעשרין מזה על זה, דאיתקש מעשר בהמה למעשר דגן, מה מעשר דגן - ממין על שאינו מינו לא, אף מעשר בהמה - ממין על שאינו מינו לא.	איכא דאמרי: [רבא]											
והא רבא הוא דאמר שנה - לשנה הקשתיו ולא לדבר אחר												
הדר ביה רבא מההיא												
ואיבעית אימא: חדא מיניה רב פפא אמרה.												
מעשר בהמה מצטרף כמלא רגל בהמה רועה.												

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכמה היא רגל בהמה רועה - ט"ז מיל													נה:
היו בין אלו לאלו ל"ב מיל - אין מצטרפין, היו לו באמצע - מביא ומעשרן באמצע.													נה:
הירדן מפסיק למעשר בהמה.	ר"מ:												נה:
מנא הני מילי?											^		נה:
דאמר קרא (ירמיהו ל"ג) עוד תעבורנה הצאן ע"י מונה, וקים להו לרבנן דשיחטר מיל קא שלטא ביה עינא דרועה.	רבה בר שילא:											!	נה:
היו בין אלו לאלו שלשים ושנים מיל אין מצטרפין וכל.													נה:
שלשים ושנים הוא דאין מצטרפין, הא בציר מהכי - מצטרפין, והא קתני ט"ז מיל, טפי לא												ז	נה:
משום דקא בעי למיתנא סיפא היו לו באמצע - מביא ומעשרן באמצע.												!	נה:
וכמה?												^	נה:
חמש מכאן וחמש מאמצע, דהני חמש חזיא להכא וחזיא להכא.	רב:											!	נה:
אפי' חמש מכאן וה' מכאן ואחד באמצע, חזינן לרועה כמאן דקאי הכא, וקרין ביה מונה.	שמואל:											!	נה:
היה לו חמש בכפר חנניה וחמש בכפר עותני אין מצטרפות עד שיהא לו אחת בצפורי	מיתיבי:											ז	נה:
תיובתא דרב												ז	נה:
כגון שהיו תשע מכאן ותשע מכאן ואחת באמצע, דההיא חזיא להכא וחזיא להכא.	תרגמה שמואל אליבא דרב:											!	נה:
ולשמואל - אפילו רועה מצרפן, ואפילו כליו של רועה מצרפן.	רב פפא:											■	נה:
כלבא דרועה מאי? כיון דקרי ליה ואתי - לא מצטרפי, או דלמא זימנין דלא אתי ומצטרף איהו למיזל ואתייה?	בעי רב אשי:											^	נה:
תיקו.												■	נה:
הירדן מפסיק למעשר בהמה.	ר"מ:												נה:
לא שנו אלא שאין שם גשר, אבל יש שם גשר - גשר מצרפן.	ר' אמי:											♦	נה:
אלמא: משום דלא מיקרבן הוא												■	נה:
היו לו בשני עברי הירדן אילך ואילך, או בשני אבטילאות כגון של נמר ונמורי - אין מצטרפין, ואין צריך לומר חוצה לארץ וארץ	מיתיבי:											ז	נה:
והא חוצה לארץ וארץ כמקום שיש גשר דמי, וקתני לא מצטרפין												ז	נה:
היינו טעמיה דר"מ, דאמר קרא (יהושע י"ח) והירדן יגבול אותו לפאת קדמה - הכתוב עשאו גבול בפני עצמו.	אלא א"ר חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											♦	נה:
אלא מעתה: (יהושע י"ח) ותאר הגבול ועלה הגבול הכי נמי הכתוב עשאו גבול בפני עצמן												ז	נה:
שאני תם, דאמר קרא: (במדבר ל"ד) זאת תהיה לכם הארץ לגבולותיה סביב - כולה ארץ ישראל גבול אחד היא												!	נה:
אי הכי ירדן נמי												ז	נה:
ארץ ולא ירדן.												!	נה:
בשלמא לר' חייא בר אבא - היינו דקתני ירדן, אלא לרבי אמי - ליתנינהו לכולהו נהרות:												ז	נה:
קשיא												■	נה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כתנאי:											■	נה.			
(במדבר ל"ג) כי אתם עוברים את הירדן ארצה כנען, ארצה " ארץ כנען, ולא הירדן ארץ כנען - דברי ר' יהודה בן בתירה	[ר' יהודה בן בתירה:]									◆	■	◇	נה.		
הרי הוא אומר (במדבר ל"ד) מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה, מה ירחו " ארץ כנען, אף ירדן " ארץ כנען.	ר' שמעון בן יוחאי:									◆	■	◇	נה.		
אין ירדן אלא מבית ירחו ולמטה.	רבב"ח א"ר יוחנן:										■	◇	נה.		
למאי הלכתא?											^	נה.			
אילימא לנודר											!	נה.			
הלך אחר לשון בני אדם, וכל היכא דקרו ליה ירדן איתסר ליה											ז	נה.			
אלא למעשר בהמה											!	◇	נה.		
ירדן יוצא ממערת פמיים, ומהלך בימה של סיבכי, ובימה של טבריא, ובימה של סדום, והולך ונופל לים הגדול, ואין ירדן אלא מבית ירחו ולמטה.	תניא נמי הכי:										■	■	נה.		
למה נקרא שמו ירדן - שיורד מדן.	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											■	◇	נה.	
אתון מהתם מתניתו לה, אנן מהכא מתנינן לה, (יהושע י"ט) ויקראו לו ללשם דן בשם דן אביהם	ר' אבא לרב אשי:											■	◇	נה.	
לשם זו פמיים	ר' יצחק:											■	◇	נה.	
יוצא ירדן ממערת פמיים.	ותניא:											■	■	נה.	
זכרותיה דירדנא ממערת פמיים היכא דאמר לא שתינא מים ממערת פמיים - איתסר ליה בכוליה ירדנא.	רב כהנא:											■	◇	נה.	
זכרותא דדמא כבדא כדברי יצחק												■	◇	נה.	
כבד שנימוח - מטמא ברביעית.	דאמר רבי יצחק:											■	■	נה.	
זכרותא דמיא פרת												■	◇	נה.	
הנודר מימי פרת - אסור בכל מימות שבעולם.	דאמר רב יהודה אמר רב:											■	■	נה.	
היכי דמי?												^	נה.		
אילימא דאמר לא שתינא מימי דפרת												!	נה.		
מי פרת הוא דלא שתינא, הא מנהרא אחרנא - שתינא												ז	נה.		
אלא דאמר לא שתינא ממים דאתו מפרת												!	◇	נה.	
דאמר רב יהודה אמר רב: כל הנהרות למטה משלש נהרות, וג' נהרות למטה מפרת.	דאמר רב יהודה אמר רב:											■	!	◇	נה.
והאיכא עינתא דמידליין												ז	נה.		
הנהר סולמי דפרת נינהו.	רב מרשיא:											!	נה:		
והא כתיב (בראשית ב') והנהר הרביעי הוא פרת												ז	◇	נה:	
הוא פרת - דמעיקרא.	רב מרשיא בר יצחק ואיתימא רב אחא בר											!	◇	נה:	
יובל שמו, שנאמר (ירמיהו ט"ז) והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו, ולמה נקרא שמו פרת - שמיזיו פרים ורבים.	תניא, רבי מאיר:												■	◇	נה:
מסייע ליה לשמואל													■	נה:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נהרא מכיפיה מיבריך	דאמר שמואל:										◆	◇	נה:
ופליגא דרב													נה:
מיטרא במערבא - סהדא רבה פרת.	דאמר רב אמי אמר רב:										◆	◇	נה:
אבוה דשמואל עביד להו לבנא תיה מקוה ביומי ניסן, ומפצי ביומי תשרי	[אבוה דשמואל]										○	◇	נה:
מקוה ביומי ניסן - סבר לה כרב													נה:
מיטרא במערבא - סהדא רבה פרת	דאמר רב אמי אמר רב:												נה:
שמא ירבו נוטפין על הוחלין, והווי להו מי גשמים רובא.													נה:
ומפצי ביומי תשרי													נה:
ופליגא - דידיה אדידיה													נה:
אין המים מטהרים בווחלין אלא פרת ביומי תשרי.	דאמר שמואל:												נה:
הלוקח או שניתן לו במתנה - פטור ממעשר בהמה.													נה:
מנא הני מילי?												^	נה:
דאמר קרא (שמות כ"ב) בכור בניך תתן לי כן תעשה לשורך לצאנך, מה בניך - אין בלקות ובמתנה, אף צאנך ובקרך - אינו בלקות ובמתנה.	רב כהנא:											!	נה:
והאי בבכור כתיב												ז	נה:
א"ק: (שמות כ"ב) כן תעשה אם אינו ענין לבכור - דליתיה בעשייה דמרחם קדוש, תנהו ענין למעשר בהמה												!	נה:
ואימא: תנהו ענין לחטאת ולאשם												ז	נה:
דומיא דבנך, מה בנך מחיוב ואינו בא על חטא, אף צאנך ושורך - שאינו בא על חטא												!	נה:
ואימא: תנהו ענין לעולה ולשלמים												ז	נה:
דומיא דבנך, מה בנך - שאינו בא בנדר ונדבה, אף צאנך ושורך כל												!	נה:
ואימא: תנהו ענין לעולת ראייה												ז	נה:
דומיא דבנך, מה בנך - שאין קבוע לו זמן, אף שורך וצאנך - שאין קבוע לו זמן.												!	נה:
אי מה בנך - אינו בלקות כלל, אף שורך וצאנך - אינו בלקות כלל												ז	נה:
לקח עשרה עוברין במעי אמן - כולם נכנסין לדיר להתעשר	אלמה א"ר אסי א"ר יוחנן:											ז	נה:
אמר קרא תעשה - בשעת עשייה מיעט הכתוב.	רבא:											!	נה:
לקח עשרה עוברין במעי אמן - כולן נכנסין לדיר להתעשר	גופא, א"ר אסי א"ר יוחנן:												נה:
הלוקח או שניתן לו במתנה - פטור מן מעשר בהמה	והא אנן תנן:											ז	נה:
ר' יוחנן הזאי בחילמא - מילתא מעליא אמינא, א"ק תעשה - בשעת עשייה מיעט הכתוב.	ר' אלעזר:											!	נה:
הלוקח חל על מחוסר זמן	איתיביה ר' שמעון בן אליקים לר' אלעזר:											ז	נה:
זו אינה משנה, ואם תמצא לומר משנה - ר"ש בן יהודה היא משום ר"ש	אמר ליה: [ר' אלעזר]											!	נה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר, והרי הוא בכבור, מה בכור - קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו, אף מחוסר זמן - קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו.	דתניא - ר"ש בן יהודה משום ר"ש:											◇
איזהו אתנן שנכנס לדיר להתעשר - כל שנתנו לה וחזר ולקחו הימנה	תני תנא קמיה דרב:											◇
והא איפסיל ליה בלקוח												ז
אישתמיטתיה הא דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן:												!
לקח עשרה עוברין במעי אמן - כולם נכנסין לדיר להתעשר.	[רבי אסי אמר רבי יוחנן:]											◇
ותיעשרה איהן												ז
בוזנית כותית												!
ולקמה בזונה ישראלית, ותיעשרה איהן												ז
הא קמ"ל דזונה ישראלית - לא הוי אתנן, כדאביי												!
זונה כותית - אתננה אסור, וכהן הבא עליה אינו לוקה משום לא יחלל זרעו. זונה ישראלית - אתננה מותר, וכהן הבא עליה לוקה משום לא יחלל זרעו.	דאמר אביי:											◇
זונה כותית אתננה אסור - גמר (ויקרא י"ח) תועבה (דברים כ"ג) תועבה מעריות, מה עריות - דלא תפסי בהו קדושי, אף זונה - בהך דלא תפסי בה קדושי וכהן הבא עליה אינו לוקה משום (ויקרא כ"א) לא יחלל זרעו, דלא יחלל זרעו אמר רחמנא, והאי לאו זרעיה הוא.												!
זונה ישראלית אתננה מותר דהא תפסי בה קדושיין וכהן הבא עליה לוקה משום לא יחלל זרעו דהא זרעיה הוא.												!
האחין השותפין שחיבין בקלבון - פטורין ממעשר בהמה, ושחיבין במעשר בהמה - פטורין מן הקלבון.												■
קנו מתפיסת הבית - חייבין, ואם לאו - פטורין.												■
חלקו וחזרו ונשתתפו - חייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה:												■
(במדבר י"ח) יהיה לך - ולא של שותפות, יכול אפילו קנו מתפיסת הבית - ת"ל יהיה.	ת"ר:											◇
והאי בכבור כתיב												ז
אם אינו ענין לבכור - דהא איתיה בשותפות דכתיב (דברים י"ב) ובכורות בקרם וצאנכם, תנהו ענין למעשר בהמה.												!
פעמים שחיבין בזה ובוה, ופעמים שפטורין מזה ומזה, פעמים שחיבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה, ופעמים שחיבין במעשר בהמה ופטורין מן הקלבון.	ר' ירמיה:											◇
חייבין בזה ובוה - שחלקו בכספים ולא חלקו בבהמה												■
פטורין מזה ומזה - שחלקו בבהמה ולא חלקו בכספים												■
חייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה - שחלקו בזה ובוה												■
חייבין במעשר בהמה ופטורין מן הקלבון - שלא חלקו לא בזה ולא בזה.												■
פשיטא												ז
חלקו בבהמה ולא חלקו בכספים איצטריכא ליה, סד"א: כיון דחלקו בבהמה - גלו אדעתיהו דלמפלג קיימי, וליחיבבו בקלבון, קמ"ל.												!
לא שנו אלא שחלקו גדיים כנגד תישיים ותישיים כנגד גדיים, אבל חלקו גדיים כנגד גדיים ותישיים כנגד תישיים - אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה לכך	רב ענן:											◇
אפילו חלקו גדיים כנגד גדיים ותישיים כנגד תישיים, אין אומרים זה הוא חלקו המגיעו משעה ראשונה לכך.	רב נחמן:											◇
ל"ש אלא שחלקו ט' כנגד י' וי' כנגד ט', אבל חלקו ט' כנגד ט' וי' כנגד י' - אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה לכך	רבי אלעזר:											◇

<p>◆ חולקים- disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>	<p>■ מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof</p>
מקרא- key:	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אפילו חלקו ט' כנגד ט', ועשרה כנגד עשרה - אין אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה לך.	רבי יוחנן										◆	◊		
ואזדא ר' יוחנן לטעמיה											■			
האחין שחלקו - לקוחות הן, ומחזירין זה לזה ביובל.	דא"ר אסי א"ר יוחנן:										■	◊		
וצריכי, דאי אשמעינן הכא - בהא קאמר ר' יוחנן, דומיא דבנך, מה בנך - בברור לך, אף שורך וצאנך - בברור לך, אבל שדה - מכר הוא דאמר רחמנא ליהדר ביובל, ירושה ומתנה לא ואי אשמעינן שדה - לחומרא, אי נמי - לכתחלה, אבל הכא - אימא לא, צריכא.											■			
וכן השותפין שחלקו, אחד נטל עשרה ואחד נטל תשעה וכלב, שכנגד הכלב - אסורין, שעם הכלב - מותרים	מייתיבי:										■	◊		
ואי אמרת יש ברירה, ליברור חד מינייהו לבהדי כלב ולשקול, והנך לישתרו											◊			
אי דשוו כולהו להדדי - ה"ג, הכא במאי עסקינן - דלא שוו כולהו להדדי, ושוי האי כלבא חד ומשהו, והאי משהו - משיך ואתי בכולהו.	רב אשי:										!	◊		
הכל נכנסין לדיר להתעשר, חוץ מן הכלאים, והטרפה, ויוצא דופן, ומחוסר זמן, והיתום.												■		
ואיזהו יתום כל שמתה אמה או שנשחטה ואח"כ ילדה	[ת"ק]										◆	◊		
אפ"ל נשחטה אמו והשלה קיים - אין זה יתום.	ר' יהושע:										◆	◊		
מנא ה"מ?												^		
(ויקרא כ"ב) שור או כשב - פרט לכלאים, או עז - פרט לנדמה, כי יולד - פרט ליוצא דופן, והיה שבעת ימים - פרט למחוסר זמן, תחת אמו - פרט ליתום.	דת"ר: [ת"ק]										◆	!	◊	
אומר: נאמר כאן (ויקרא כ"ז) תחת השבט ונאמר להלן תחת אמו, מה להלן - פרט לכל השמות הללו, אף כאן - פרט לכל השמות הללו, ומה כאן - פרט לטרפה, אף להלן - פרט לטרפה.	רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:										◆	!	◊	
הכל לאיתויי מאי?												^	◊	
הרובע והנרבע, והמוקצה, והנעבד, והאתנן, והמחיר, וטומטום ואנדרוגיניוס - כולן נכנסין לדיר להתעשר	לאיתויי הא, דתנו רבנן: [ת"ק]										◆	!	◊	
טומטום ואנדרוגיניוס אין נכנסין לדיר להתעשר.	ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש:										◆	!	◊	
ותנא דידן, אי גמר תחת תחת מקדשים - הני נמי לא ואי לא יליף הני מנא ליה?												◊		
לעולם גמיר, והני רחמנא רבינהו, דכתיב (ויקרא כ"ב) כי משחטם בהם מום במ לא ירצו לכם	[תנא דידן]											!	◊	
כל מקום שנאמר בו השחטה - אינו אלא דבר ערוה ועבודה זרה	ותנא דבי רבי ישמעאל:											■	!	◊
דבר ערוה - דכתיב (בראשית ו') כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ												■	!	
עבודה זרה - דכתיב (דברים ד') פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה.												■	!	
וכל שהמום פוסל בו - דבר ערוה ועבודה זרה פוסלין בו, וכל שאין המום פוסל בו - אין דבר ערוה ועבודה זרה פוסלין בו, והאי מעשר - הואיל ולא פסיל ביה מומא דכתיב (ויקרא כ"ז) לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו, דבר ערוה ועבודה זרה נמי לא פסיל ביה.												■	!	◊
רובע ונרבע - דבר ערוה												■	!	
מוקצה ונעבד - עבודה זרה												■	!	
ואתנן - דבר ערוה												■	!	
ומחיר - איתקש לאתנן												■	!	
טומטום ואנדרוגיניוס - קסבר: ספיקא הוא.	[תנא דידן]											◆	!	◊
ר"ש בן יהודה אומר [כו']													■	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קסבר: [ר"ש בן יהודה]	[לאן] ספיקא הוא, מיעט רחמנא גבי קדשים זכר ודאי ונקבה ודאית, ולא טומטום ואנדורגינוס, מעשר נמי - גמר תחת תחת מקדשים.									◆		◊
ת"ר: [ר"א בר' יהודה איש כפר ברתותא שאמר משום ר' יהושע]	הכל כנסין לדיר להתעשר, חוץ מן הכלאים והטרפה - דברי ר"א בר' יהודה איש כפר ברתותא שאמר משום ר' יהושע									◆		◊
ר"ע:	אני שמעתי הימנו אף יוצא דופן ומחוסר זמן ויתום.									◆		◊
	ות"ק, אי גמר תחת תחת מקדשים - הני נמי לא ואי לא גמר, בשלמא טרפה - (ויקרא כ"ז) כל אשר יעבור תחת השבט כתיב - פרט לטרפה שאינה עוברת, אלא כלאים מנא ליה?									⚡		
	לעולם גמר, וביוצא דופן סבר לה כר"ש									!		◊
	דאמר: [רבי שמעון]									!		◊
	ודלא כר' יוחנן.									!		
	במחוסר זמן - סבר לה כרבי שמעון בן יהודה.									!		◊
	יתום - כגון שהשלה קיים									!		◊
	אפילו שחט את אמו והשלה קיים - אין זה יתום.									!		
	במקומנו מפשיטין את המתה ומלבישין את החי לפני רבי:									○		◊
	נתגלה טעמא של משנתנו.									■		
	חזירין שבמקומנו יש להם ששים רבוא קלפים בבית המסס שלו.									○		◊
	פעם אחת נפל ארו אחד שבמקומנו, ועברו שש עשרה קרונות על חדו אחת.									○		◊
	פעם אחת נפלה ביצת בר יוכני, וטבעה ששים כרכים, ושברה שלש מאות ארזים.									○		◊
	ומי שדיא ליה? והא כתיב: (איוב לט) כנף רננים נעלסה									⚡		
	ההוא מזורתא הואי.									!		
	שלש גרנות למעשר בהמה: בפרס הפסח, ובפרס העצרת, ובפרס החג - דברי ר' עקיבא											■
	בעשרים ותשעה באדר, באחד בסיון, בעשרים ותשעה באב											■
	באחד בניסן, באחד בסיון, בכ"ט באלול, ולמה אמרו בעשרים ותשעה באלול ולא אמרו באחד בתשרי - מפני שהוא יום טוב, ואי אפשר לעשר ביום טוב - לפיכך הקדימוהו בעשרים ותשעה באלול.											■
	באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה											■
	האלולים מתעשרים בפני עצמן											■
	כל הגולדים מאחד בתשרי עד עשרים ותשעה באלול - הרי אלו מצטרפין, חמשה לפני ראש השנה וחמשה לאחר ר"ה - אינן מצטרפין, חמשה לפני הגורן וחמשה לאחר הגורן - הרי אלו מצטרפין, אם כן למה נאמרו שלש גרנות למעשר בהמה - שעד שלא הגיע הגורן - מותר למכור ולשחוט, הגיע הגורן - לא ישחוט, ואם שחט פטור.											■
	מאי שנא תלת											^
	לקבל חרפי ואפלי וקייטי.											!
	ומאי שנא בהני זימני?											^
	כדי שתהא בהמה מצויה לעולי רגלים, ואע"ג דתנן: עד שלא הגיע הגורן - מותר למכור ולשחוט - נחיא חייא איש כפר עכו:											!
	רבי תנחום בריה דרב											◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואמאי קרי ליה גורן?										ז		נה.
דטבלה כגורן מדרבנן.										!		נה.
וכמה פרס?											^	נה.
אין פרס פחות מט"ו יום.	פירש ר' יוסי בר' יהודה:										!	נה.
מאי משמע?											^	נה.
פרוס - פלגא	ר' אבהו:										!	נה.
פלגא דמאי?											^	נה.
פלגא דהלכות פסח											!	נה.
שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם לפסח ל' יום	כי הא דתניא:										!	נה.
בכ"ט באדר, בא' בסיון.	בן עזאי:											נה. <
במאי קמילגי ר"ע וכן עזאי?											^	נה.
אדר הסמוך לניסן זימנין מלא זימנין חסר, זימנין דמיקלע ביום ל' זימנין דמיקלע בכ"ט, ומשום הכי לא קביע ליה זמן.	ר"ע סבר:										◆ !	נה.
אדר הסמוך לניסן לעולם חסר, הילכך קביע ליה זמן בכ"ט באדר.	בן עזאי סבר:										◆ !	נה.
באחד בסיון												נה. <
אידי דלא נפיש, אי אמרת ליקדים ליעשר - עד דמטי רגל שלמי להו.												נה. <
בכ"ט באב וכו'.												נה. <
בן עזאי לטעמיה, דאמר האלוין מתעשרין בפני עצמן	[בן עזאי]											נה. <
וליעשרינהו ביום ל'											ז	נה.
זימנין דמחסרין ליה לאב, ובעינן למיעבד הכירא בחדש וישן.											!	נה.
באחד בניסן בא' בסיון וכו'.	ר' אלעזר ור"ש:											נה. <
בא' בניסן - כרשב"ג דאמר ב' שבתות												נה. <
בא' בסיון - כדאמרן												נה. <
בכ"ט באלול - רבי אלעזר ור' שמעון לטעמייהו												נה. <
בא' בתשרי ר"ה למעשר בהמה.	דאמרי: [ר' אלעזר ורבי שמעון]											נה. <
ולמה אמרו בכ"ט באלול ולא אמרו באחד בתשרי - מפני שהוא י"ט וכו'.												נה. <
ותיפוק ליה דבעינן למעבד הכירא בחדש וישן											ז	נה.
חזא ועוד קאמר, חזא - דבעינן למיעבד הכירא בחדש וישן, ועוד - מפני שהוא י"ט, ואי אפשר לעשר בי"ט, משום סקרתא.											!	נה.
ר"מ אומר באחד באלול ר"ה למעשר בהמה, בן עזאי אומר וכו'.												נה. <
הואיל והללו אומרים כך, והללו אומרים כך - האלוין מתעשרין לעצמן.	תניא, בן עזאי:											נה. <

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוק-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וליהזי טעמיה דמאן מסתבר										ז		נה.
וכי תימא דלא מצי אטעמיהו										!		נה.
כל חכמי ישראל דומין עלי כקליפת השום חוץ מן הקרח הזה	והתניא, בן עזאי:									ז		נה.
מפי השמועה אמרוה, מפי הגזי זכריה ומלאכי.	ר' יוחנן:									!		נה.
כיצד אמר בן עזאי האלולים מתעשרין לעצמן - נולדו לו ה' באב וה' באלול - אין מצטרפין, ה' באלול וה' בתשרי - אין מצטרפין, ה' בתשרי וה' באב - מצטרפין.	תניא:											נה.
פשיטא										ז		נה.
מהו דתימא כי היכי דמפסקי שנים מפסקי גרנות - קמ"ל										!		נה.
חמשה לפני ראש השנה וחמשה לאחר ראש השנה - אין מצטרפין, חמשה לפני הגורן וחמשה לאחר הגורן - הרי אלו מצטרפין.	כדתנן:									!		נה.
לדברי בן עזאי, נולדו לו חמשה באב, וחמשה באלול, וחמשה בתשרי - כונסן לדיר להתעשר, ונטל אחד מן האלולין, והשאר פטורין ממה נפשך: אי באחד באלול ר"ה - דאלול ותשרי מצטרפין ודאב פטורים, ואי באחד בתשרי ר"ה - דאב ואלול מצטרפין, דתשרי פטורין מאי אמרת לצרפו לגורן אחר - עשירי ודאי אמר רחמנא, ולא ספק.	רבא:											נה.
פשיטא										ז		נה.
מהו דתימא לגזור דילמא אתי למישקל מהנך - קמ"ל.										!		נה.
כיצד מעשרין: כונסן לדיר, ועושה להם פתח קטן כדי שלא יהו שנים יכולין לצאת כאחת, ומונה א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט', והיוצא עשירי סוקר בסיקרא ואומר: ה"ז מעשר												נה.
לא סקרו בסיקרא, ולא מנאן בשבט, או שמנאן רבוצים, או עומדים, הרי אלו מעושרין.												נה.
היה לו מאה ונטל עשרה, עשרה ונטל אחד - אין זה מעשר	[תנא קמא]											נה.
מעשר.	רבי יוסי בר' יהודה											נה.
קפץ אחד מן המנויין לתוכן - הרי כולן פטורין, מן המעושרין לתוכן - כולם ירעו עד שיסתאבו, ויאכלו במומן לבעלים.												נה.
כיצד מעשר: כונסן לדיר, ועושה להם פתח קטן כדי שלא יהו שנים יכולין לצאת כאחד, ומעמיד אימותיהם מבחוץ והם מבפנים, וגועות ויוצאות לקראת אמן.	ת"ר:											נה.
ולפקינהו אינהן										ז		נה.
יעבור כתיב - ולא שיעבירוהו										!		נה.
ולשדי להו ירקא וליפקו לותיה										ז		נה.
גזירה משום לקוח ומשום יתום.	רב הונא:									!		נה.
(ויקרא כ"ז) כל אשר יעבור - פרט לטריפה שאינה עוברת	ת"ר:											נה.
תחת השבט - מצוה למנותן בשבט.												נה.
לא מנאן בשבט, או שמנאן רבוצים או עומדים מנין - תלמוד לומר: (ויקרא כ"ז) העשירי קדש - מ"מ												נה.
ואין לי אלא שקרא שמו עשירי, לא קרא שמו עשירי מנין - ת"ל: (ויקרא כ"ז) יהיה קדש - מכל מקום.												נה.
יכול היו לו מאה ונטל עשרה, עשרה ונטל אחד, יכול יהיו מעושרין - ת"ל: עשירי - ואין זה עשירי	[ת"ק]											נה.
מעשר.	ר' יוסי בר' יהודה:											נה.
מאי טעמיה דר' יוסי בר' יהודה?												נה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סבר ליה כאבא אלעזר בן גומל											!		נה:
(במדבר י"ח) ונחשב לכם תרומתכם בשתי תרומות הכתוב מדבר, אחת תרומה גדולה ואחת תרומת מעשר, כשם שהתרומה גדולה נטלת באומד ובמחשבה, אף תרומת מעשר נטלת באומד ובמחשבה, ומעשר קרייה רחמנא תרומה, דכתיב: (במדבר י"ח) כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה נתתי ללוים לנחלה, ואיתקש מעשר בהמה למעשר דגן, מה מעשר דגן - ניטל באומד ובמחשבה, אף מעשר בהמה - ניטל באומד ובמחשבה.	דתניא אבא אלעזר בן גומל:										!	◇	נה:
עשירי מאליו הוא קדוש.	רבא:											◇	נט:
מנא ליה לרבא הא?											^		נט:
אין לי אלא שקרא שמו עשירי, לא קרא שמו עשירי מנין - ת"ל יהיה קדש - מ"מ	אילימא מהא דתניא:										!	◇	נט:
ודלמא: עשירי הוא דלא קרייה, קדש קרייה											ז		נט:
קרא לתשיעי עשירי, ויצא העשירי ולא דבר, התשיעי נאכל במומו והעשירי מעשר.	אלא מהא דתניא:										!	◇	נט:
ודלמא שאני התם דאיברר ליה עשירי, אי נמי דאחוי עילויה											ז		נט:
קרא לתשיעי עשירי, ומת עשירי בדיר, תשיעי נאכל במומו, וכולם פטורין.	אלא מהא דתניא:										!	◇	נט:
מ"ט כולם פטורין - לאו משום דקדש ליה עשירי?											!		נט:
ודלמא דאיפטרו במנין הראוי?											ז		נט:
מנין הראוי פוטר	דהאמר רבא:										ז	◇	נט:
קרא לתשיעי עשירי, ונשתייר עשירי בדיר - התשיעי נאכל במומו, והעשירי מעשר	אלא מהא דתניא:										!	◇	נט:
תשיעי חולין	והתניא										ז	◇	נט:
תני תנא קמיה דרב ששת הא מני ר"ש בן יהודה היא											!		נט:
אף התשיעי אינו קדוש, אלא א"כ נעקר שם עשירי הימנו והדין נותן, ומה אחד עשר שהוא עושה קדושה ליקרב - אינו קדוש אלא א"כ נעקר שם עשירי הימנו, תשיעי שאין עושה קדושה ליקרב - אינו דין שאם נעקר שם עשירי הימנו - אין, אי לא - לא	דתניא, ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש:										!	◇	נט:
היא הנותנת, אחד עשר שהוא עושה קדושה ליקרב - אי נעקר שם עשירי הימנו - אין, אי לא - לא תשיעי שאינו עושה קדושה ליקרב - אע"ג דלא נעקר שם עשירי הימנו											ז	◇	נט:
אי נמי, אחד עשר - דאיברר ליה עשירי, אי נעקר שם עשירי הימנו - אין, אי לא - לא תשיעי, דאכתי לא איברר ליה עשירי - ואע"ג דלא נעקר שם עשירי הימנו											ז	◇	נט:
תו לא מידי											ז	◇	נט:
מנין הראוי פוטר.	רבא:											◇	נט:
מנא ליה לרבא הא?											^		נט:
קפץ אחד מן המנויין לתוכן - כולן פטורין	אילימא מהא דתנן:										!	◇	נט:
מנויין גופיהו דאיפטרו - לאו במנין הראוי?											!		נט:
ודלמא דעשר עליהן											ז		נט:
ההיא לא מצית אמרת											ז		נט:
מן המעושרין לתוכן	הא תני:										ז	◇	נט:
ודלמא: מאי מעושרין - מעשר דוקא											!		נט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-מעשר בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דיקא נמי דקתני ירעו.												!
אמר קרא (ויקרא כ"ו) יעבור - ולא שכבר עבר, מאי לא שכבר עבר? אי דעשר עליוהו - צריכא למימר? אלא לאו - דאיפטרו להו במנין הראוי, שמע מינה.	אלא אמר רבא:											!
הו לוי ו"ד טלאים, והכניסן לדיר, ונשתירו שם ארבעה, ומת אחד מהם, אם מן המנויים מת - מונה ומשלים עליהם, ואם משאינן מנויים מת - מנויים פטורין ושאינן מנויים מצטרפין לגורן אחר.	תניא כוותיה דרבא:											■ ■
הו לוי ו"ד טלאים, והכניסן לדיר, ויצאו ששה בפתח זה וארבעה בפתח זה, וארבעה נשתירו שם, אם אותן ארבעה בפתח שיצאו בו הששה יצאו - נוטל אחד מהם והשאר מצטרפין לגורן אחר, ואם לאו - ששה פטורין, וארבעה ארבעה מצטרפין לגורן אחר.	ואמר רבא:											■ ◇
יצאו ארבעה בפתח זה וששה בפתח זה, ונשתירו שם ארבעה, אם אותם ארבעה בפתח הששה יצאו - נוטל מהם אחד והשאר פטורים, ואם לאו - ארבעה וששה פטורים, וארבעה מצטרפין לגורן אחר.	[רבא]											■ ◇
יצאו ארבעה בפתח זה, וארבעה בפתח זה, ונשתירו שם ששה, אם אותן ששה יצאו בפתח אחד נוטל מהם אחד והשאר פטורים, ואם לאו ארבעה ארבעה פטורים, וששה מצטרפין לגורן אחר.	[רבא]											■ ◇
מאי קמ"ל - דמנין הראוי פטור, והאמר רבא חדא זמנא												ז
מהו דתימא: ודאי מנין הראוי - אמרינן, ספק מנין הראוי דחזי להכא ודחזי להכא לא אמרינן, קמ"ל.												!
הו לוי חמשה עשר טלאים, לא יאמר אברור עשרה ואכניסם לדיר ואטול מהם אחד והשאר פטורים, אלא כונסן לדיר, ומוציא עשרה ונוטל מהם אחד, והשאר מצטרפין לגורן אחר.	ואמר רבא:											■ ◇
הו לוי חמשה עשר טלאים, לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורים, אלא כונסן לדיר, ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד, והשאר מצטרפין לגורן אחר.	תניא נמי הכי:											■ ■
תשעה עשר טלאים, לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורין, אלא כונסן לדיר, ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד, והשאר פטורין.	והתניא:											■ ז
בדיר שיש לו שני פתחים עסקין, ויצאו ט' בפתח זה וט' בפתח זה, דהאיך חד חזי להכא ולהכא.	תרגמה רב הונא בר סחורה קמיה דרבא בריגלא:											!
ולישני ליה: כגון שמנה תשעה, וכי מטא עשרה קרי חד מרישא												ז
קסבר: עשירי מאליו קדוש												!
ולישני ליה: כגון שמנאן זוגות זוגות												ז
קסבר: עשירי למנין בהמות הוא קדוש.												!
זכאי אימיה דרב הונא בר סחורה, דשני ליה לרבא שמעתא בריגלא.	ר"נ בר יצחק:											○